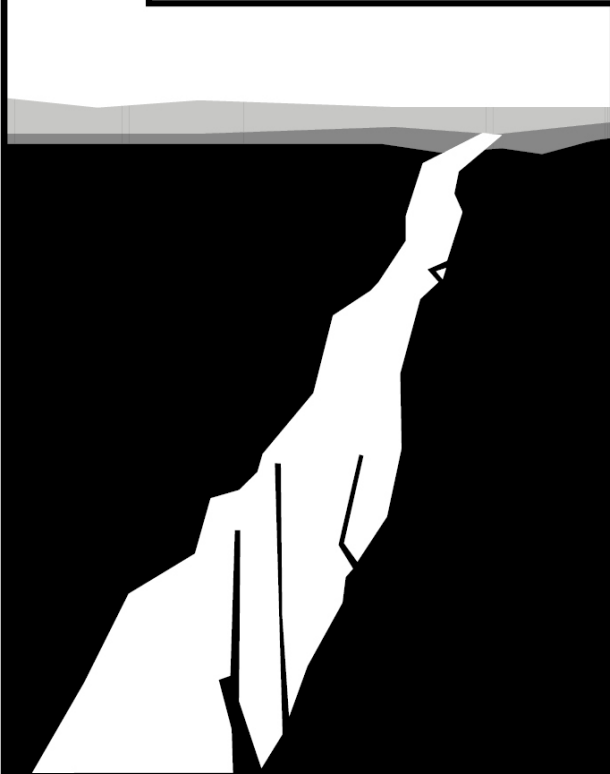

ladislav valík

totalita nezná svobodu
kdo chce s vlky výti, musí ...

Ladislav Lad Valík

TOTALITA NEZNÁ SVOBODU
Kdo chce s vlky výti, musí s nimi...

Tribun EU
2013

© Ladislav Lad Valík, 2012

Obsah

Úvod	5
Srpnová noc 1968	8
Cesta ke svobodě	12
Ve Vídni a z Vídně	14
Cesta na sever	20
V nové zemi – v nové vlasti?	26
Nový domov.....	36
Od technologie k umění	42
Závěr.....	46
Použitá literatura.....	47

Úvod

Motto: Podtitul, jenž je použit v mé knize, promlouvá čistou a opravdovou pravdou. Je to krásné staročeské lidové přísloví, zlacené historií a zkušenostmi.

Když byl v roce 1648 uzavřen vestfálský mír, skončila třicetiletá válka, skončily též naděje českých exulantů a Jan Amos Komenský se loučil s vlastí a církví spisem *Kšaft umírající matky Jednoty Bratrské*. V roce 1656 se uchýlil do Amsterdamu na pozvání svého přítele Louise De Geera. Při odchodu z vlasti měl na Růžovém paloučku jistě v duši myšlenku na návrat. Nikdo přece neopouští svou vlast rád, nemá-li k tomu vážný důvod. Jan Amos důvod měl, vládnoucí moc ho vyhnala. Proto byl, je a bude pro nás Čechy navždy *exulant*.

Když jsme se my v roce 1968 s rodnou zemí loučili, měli jsme též v duši myšlenku na návrat. Ani my jsme neodcházel z vlasti bez důvodu. I nás pochybní srpnoví bratři okupanti a jejich moc vyhnali. Jen jediný rozdíl však mezi námi a Janem Amosem je: že on se nikdy nemohl vrátit, zemřel po dlouhé nemoci 15. listopadu 1670 a je pochován v Naardenu. Dnes je pro obyvatele České republiky slavným Čechem. My jsme se však v roce 1990 vrátit mohli, přežili jsme útrapy uprchlíků, ale stali jsme se pro nepatrnou hrstku Čechů opovrhovanými *emigranty*.

Vím, že tato knížka bude velmi kontroverzní. Vím to podle náhledu těch, s nimiž jsem při psaní knihy hovořil. Mnozí z nich se však motivací obsahu mé knihy zabývají velmi povrchním a pouze vnějším náhledem. Je jednoduché a lehké říci:

„Tys nebyl vyhnán, tys odešel dobrovolně!“

Omyl – jak dobrovolně? Panující moc a srpnová okupace mě k té „dobrovolnosti“ dohnaly a donutily. Kdo tedy může s čistým svědomím říci, že jsem odešel dobrovolně? Byl jsem si vědom toho, že marxistickým pochyb-